

Clara Albert

I S'ANOMENA FESTA...

S'havia acabat el ball i vam anar cap a la plaça, feien vaquetes eixa nit. Durant el trajecte jo patia i els deia als amics: "Segur que, com cada any, una vaqueta d'estes, que ixen del corral totalment estressades i desorientades i no tenen banyes ni cap protecció al tos, pot colpejar-se fàcilment contra el banc o contra la plataforma de la plaça i fer-se mal." Els amics em deien: "Xa! No patisques, que no passarà res!". Vam arribar a la plaça i el primer que vaig vore va ser una vaqueta que arrossegava el cap pel terra i es balancejava. Finalment, i sense parar de mugir, va caure i va quedar estesa, encara viva.

Ja està, un altra vaqueta desnucada...Entre tots la van dur al corral, i es va quedar allà estirada i picant de peus fins que es va morir...i que seguixca la festa! La festa? Quina festa? Sabeu que hi va haver gent que la va vore estirada dins del corro, morta, i reia. I jo em pregunto: de què reien? Com és possible riure al veure això? En quin tipus de societat vivim? Em va fer tanta vergonya!

El que passa és que la gent que estava a la plaça anava totalment borratxa. Molts eren adolescents, i el que no entenc és quin tipus d'educació se li està donant a esta gent, millor dit, quin tipus d'educació no se li està donant. Quina educació no ha rebut una persona que veu un animal patir i riu? Però el pitjor és el motiu del patiment, un sofriment totalment injust i innecessari. La vaqueta no va morir accidentalment, la vaqueta va morir perquè algú pensa que és divertit que a les sis del matí un grup de gent alcoholitzada correja disfressada com a idiota davant d'un animal que està espantat i descontrolat, fins al punt de colpejar-se tan fort com per desnucar-se. Que tot això siga capaç de provocar plaer i benestar a algú crec que només és mostra de que estem davant d'una persona morbosa i sense valors.

Ahir li vaig contar la història a una companya i em va dir que al seu poble també va morir un bovet de matinada i que els xavals, quan agonitzava al terra, li tiraven cubalित्रos i calimotxo a la cara a vore si reviscolava.

Jo crec que ens ho hauríem de fer mirar tot açò. Crec que aquesta mateixa gent que està de festa, i vol seguir la festa, s'ho passaria igual de bé fent unes altres coses que no suposaren dolor ni sofriment.

I si la vaqueta no importa, perquè els animals no compten, crec que la gent sensible també tenim drets. Aquella nit, hi havia gent com jo que volia seguir la festa i volia riure i divertir-se i ja no va poder. Gent que va haver de marxar cap a casa perquè el que va vore els va fer patir, gent a la qual no li va fer gens de gràcia que morira un animal davant dels seus nassos per res. Crec que nosaltres també tenim dret a no vore el que vam vore ni a que ningú ens ho conte, i crec que fins i tot tenim dret a que no passe.

La vaqueta que va morir importa, no és una vaqueta més, reemplaçable, no, ella suma. Una vaqueta morta darre-re d'una altra van fent l'injustícia més i més gran fins el dia que la societat comprenga i s'avergonyesca de tot l'abús al que ha sotmés a ser vius innocents.

